

Nieuwsbrief leidt tot kamervragen!

Mardik F. Leopold (redactie)

Onze nieuwsbrief (zie nummer 1) wordt goed gelezen! Marijke Vos (GroenLinks) stelde op 30 november 1999 kamervragen aan Geke Faber, Staatssecretaris van LNV over de effecten van de Spisula visserij (de volledige antwoorden, gegeven op 21 december zijn te vinden op: <http://www.minlnv.nl/infomart/parlemnt/1999/par99281.htm>):

Vos vroeg of de Staatssecretaris bekend is met de vrijwillig gemaakte afspraken van de Producenten Organisatie van Schelpdiervissers om in de periode van 1 december tot 1 mei de schelpdiersoort *Spisula subtruncata* niet te bevissen? (om de eenden te ontzien, *red.*) (Antwoord: 'Ja'); maar dat sommigen niet bij de PO zijn aangesloten en zich dus ook in de 'eenden-tijd' gewoon doorvissen? (Antwoord: 'Ja, het gaat om twee schepen'). Vervolgens wordt gevraagd wat de effecten zijn van de visserij op het Spisula bestand (Antwoord: *Er blijven onbeviste banken over*) en of problemen voor dit bestand én voor de eenden voorkomen kunnen worden via een beter vergunningstelsel? Hoe wil de Staatssecretaris het voedsel voor de eenden garanderen? Antwoord: *Er is al een vergunningstelsel, dat nog wordt verbeterd, maar het is nog een heel gedoe in verband met aanmelding bij de Europese Unie. Helaas is het op dit moment niet mogelijk de belangen van natuur en milieu af te wegen tegen visserijbelangen, omdat een instrument daartoe nog ontbreekt. Er is momenteel een wetsvoorstel tot wijziging van de Visserijwet 1963 in voorbereiding dat erin voorziet dat bij het stellen van regels in het belang van de zeevisserij mede rekening kan worden gehouden met natuurbeschermingsbelangen. Hierover heeft de Raad van State zeer recent advies uitgebracht. Beschermende maatregelen ter verzekering van de voedselvoorraad kunnen alleen op basis van vrijwilligheid genomen worden door de vissers.*

Een opmerkelijk antwoord, geschreven ten tijde van de start van de grote eider sterfte. De Spisula visserij vindt geheel plaats binnen de Ecologische Hoofdstructuur en Nederland zegt het 'Voorzorgsprincipe' aan te hangen. Je zou dus denken, dat wanneer natuurbelangen niet tegen visserijbelangen kunnen worden afgewogen (nota bene binnen de Ecologische Hoofdstructuur van Nederland) dit zou moeten betekenen, dat de visserij dan onmiddellijk gestopt wordt. Blijkbaar is dit een naïve gedachte. Het verhaal gaat echter verder. Naar aanleiding van de massale eidereenden sterfte stelde Marijke Vos opnieuw kamervragen (op 12 mei 2000) met de volgende strekking (zie voor volledige tekst:

http://www.parlement.nl/doc/rec/docs/.../vragen12.005_vragenformulier_12_mei_2000.htm):

Kent u het bericht: 'Eidereend verhongerd'? Wat is volgens u de verklaring? Bent u bereid te kokkelvisserij te sluiten, zo nee, hoe wilt u dan verdere sterfte van eidereenden voorkomen? Volgens de Staatssecretaris lag er echter de afgelopen winter ruim voldoende kokkel- en mosselvisserij in de Waddenzee voor de vogels. Ze wijst erop dat deze stelling wordt ondersteund door het feit dat scholeksters juist niet massaal stierven: voedsel genoeg dus, en zij wijst de suggestie om de kokkelvisserij te sluiten van de hand. Zij stelt verder dat de oorzaak van de sterfte nog onbekend is, en deze onderzocht zal worden (zie pagina's 1 en 2 van deze nieuwsbrief). Ook dit antwoord is opmerkelijk: we doen onderzoek naar de voedselvoorraden, maar op voorhand stellen we al dat er voldoende voedsel aanwezig was, ook al gingen al die eiders dood.